

ABRAM WYSZEGROD
ur. 1922; Lublin

STRESZCZENIE RELACJI MÓWIONEJ

Abram Wyszegrod wspomina swoje dzieciństwo i dom rodzinny – opowiada o swoich rodzicach – Herszu i Fajdze, o rodzeństwie, o dziadku Chaimie Zyngierze, o sklepie spożywczym rodziców, który razem z mieszkaniem mieścił się w domu przy ulicy Lubartowskiej 40. Lata dzieciństwa to także nauka w chederze i w szkole Talmud-Tora przy ulicy Szerokiej oraz rozpoczęcie pracy tuż po zakończeniu szkoły powszechnej. Abram Wyszegrod wspomina jak w wieku 15 lat razem z kuzynem postanowił założyć własny sklep, który mieścił się przy ulicy Ruskiej. Po roku, kiedy okazało się, że interes słabo idzie, postanowił nauczyć się zawodu – zaczął pracować w sklepie i pracowni walizek na Krakowskim Przedmieściu. Lata spędzone w przedwojennym Lublinie to także opowieść o braćwawskich chasydach, o jesziwie i jej założycielu – Majerze Szapirze, o ulicach dzielnicy żydowskiej i o fabryce Krasuckiego mieszczącej się przy ulicy Krawieckiej 41.

Relacja dotyczy również wyjazdu do Warszawy przed wojną i pracy w zakładzie walizkarskim na ulicy Nalewki.

Wspomnienia dotyczące okupacji niemieckiej i II wojny światowej to m.in. opis robót przymusowych w Lublinie – bezsensownego przerzucania kamieni z miejsca na miejsce, ucieczki na Wschód – nielegalnej przeprawy przez Bug w okolicach Dubienki i życia w Donbasie. Abram Wyszegrod mówi także o powrocie do Polski po wojnie, w maju 1946 roku – o zamieszkaniu w Szczecinie na Ziemiach Odzyskanych, gdzie łatwo było dostać mieszkanie, oraz o współpracy z partią Bund i organizacji kooperatyw – spółdzielni żydowskich dla krawców i szewców, które dawały zatrudnienie ocalałym z Zagłady.

Data i miejsce nagrania	2006-11-30, Tel Awiw-Jafa
Rozmawiał/a	Tomasz Czajkowski
Autor streszczenia	Maria Radek
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"